

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 α) και εφόσον, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο (απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2009, C-278/07 έως C-280/07, Hauptzollamt Hamburg-Jonas κατά Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co), η προθεσμία παραγραφής την οποία προβλέπει το άρθρο 3 του κανονισμού 2988/95 εφαρμόζεται σε διοικητικά μέτρα όπως αυτό της ανακτήσεως αχρεωστήτως καταβληθείσας σε οικονομικό φορέα ενισχύσεως λόγω παρατυπιών που διέπραξε ο οικονομικός φορέας:

— είναι δυνατόν η προθεσμία παραγραφής να αρχίσει να τρέχει από την ημερομηνία καταβολής της ενισχύσεως στον δικαιούχο ή από την ημερομηνία χρησιμοποίησης από τον δικαιούχο της ληφθείσας επιδοτήσεως για την αμοιβή του παρέχοντος που προσλήφθηκε κατά παράβαση ενός ή περισσότερων κανόνων σχετικών με τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων;

— πρέπει να θεωρηθεί ότι η εν λόγω προθεσμία διακόπτεται με τη διαβίβαση, από την αρμόδια εθνική αρχή στον δικαιούχο της επιδοτήσεως, εκθέσεως ελέγχου με την οποία διαπιστώνεται ότι δεν τηρήθηκαν οι κανόνες συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων και συνιστάται στην εθνική αρχή να ζητήσει την επιστροφή των καταβληθέντων ποσών;

— όταν κράτος μέλος κάνει χρήση της δυνατότητας που του παρέχει η παράγραφος 3 του άρθρου 3 του κανονισμού 2988/95 να εφαρμόσει μακρότερη προθεσμία παραγραφής, και ειδικότερα όταν, στη Γαλλία, εφαρμόζεται η προθεσμία του κοινού δικαίου την οποία προβλέπει κατά τον χρόνο των επίδικων πραγματικών περιστατικών το άρθρο 2262 του αστικού κώδικα, σύμφωνα με το οποίο: «Όλες οι αγωγές, εμπράγματα και προσωπικές, παραγράφονται μετά την πάροδο τριάντα ετών [...]», πρέπει η συμβατότητα μιας τέτοιας προθεσμίας με το κοινοτικό δίκαιο, και ειδικότερα με την αρχή της αναλογικότητας, να εκτιμηθεί βάσει της μέγιστης προθεσμίας παραγραφής την οποία προβλέπει το εθνικό κείμενο που χρησιμεύει ως νομική βάση για το αίτημα ανακτήσεως, το οποίο προβάλλει η εθνική διοίκηση, ή βάσει της προθεσμίας που εφαρμόζεται πράγματι στη συγκεκριμένη περίπτωση;

γ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2 α), εμποδίζουν τα οικονομικά συμφέροντα της Κοινότητας την εφαρμογή από το δικαστήριο, για την καταβολή ενισχύσεως ανάλογης με την επίδικη εν προκειμένω, τους εθνικούς κανόνες που αφορούν την ανάκληση αποφάσεων από τις οποίες απορρέουν δικαιώματα, σύμφωνα με τους οποίους, εκτός από τις περιπτώσεις ανίσχυρου, εκδόσεως λόγω πλάνης ή αιτήματος του δικαιούχου, η διοίκηση μπορεί να ανακαλέσει ατομική απόφαση από την οποία απορρέουν δικαιώματα, εφόσον δεν είναι νόμιμη, μόνον εντός προθεσμίας τεσσάρων μηνών από την έκδοσή της, μολονότι η ατομική διοικητική απόφαση μπορεί, όταν μάλιστα αφορά την καταβολή ενισχύσεως, να συνοδεύεται από διαλυτικές αιρέσεις, η πλήρωση των οποίων επιτρέπει την ανάκτηση της ενισχύσεως χωρίς χρονικό περιορισμό; Διευκρινίζεται ότι το Conseil d'Etat έχει κρίνει ότι ο εθνικός αυτός κανόνας πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η επίκλησή του είναι δυνατή μόνον από

τον καλής πίστεως δικαιούχο ενισχύσεως η οποία καταβλήθηκε αχρεωστήτως κατ' εφαρμογή κοινοτικής πράξεως.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2052/88 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 1988, για την αποστολή των διαρθρωτικών ταμείων, την αποτελεσματικότητά τους και τον συντονισμό των παρεμβάσεών τους μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των άλλων υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 185, σ. 9).

(²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφιστάμενων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 374, σ. 1).

(³) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 312, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunal Supremo (Ισπανία) στις 28 Σεπτεμβρίου 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) κατά Administración del Estado

(Υπόθεση C-468/10)

(2010/C 346/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Supremo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Καθής: Administración del Estado

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 7, στοιχείο στ', της οδηγίας 95/46/ΕΚ (¹) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, την έννοια ότι απαγορεύει εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία, ελλείψει της συγκαταθέσεως του ενδιαφερομένου προσώπου και για να επιτραπεί η επεξεργασία των δεδομένων του προσωπικού χαρακτήρα, που είναι απαραίτητη για την επίτευξη εννόμου συμφέροντος του υπευθύνου ή των τρίτων στους οποίους τα δεδομένα ανακοινώνονται, απαιτεί, εκτός του σεβασμού των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών του τελευταίου, τα δεδομένα να περιλαμβάνονται σε προσβάσιμες για το κοινό πηγές;

2) Συντρέχουν στο προαναφερθέν άρθρο 7, στοιχείο στ', οι απαιτούμενες από τη νομολογία του Δικαστηρίου προϋποθέσεις για να του αναγνωριστεί άμεσο αποτέλεσμα;

(¹) ΕΕ L 281, σ. 31.